

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/103/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112233471
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5112233471.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova ul. č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného splnomocneným zástupcom Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 7C/243/2012-149 zo dňa 24. novembra 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Žilina napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľa na prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva navrhovateľa na zákonného sudcu a na nestranný súd zamietol. Návrh navrhovateľa na zaplatenie majetkovej škody vo výške 175 eur a na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 497,88 eur zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa návrhom domáhal súdneho výroku, v ktorom by súd zaviazal odporcu na zaplatenie z titulu majetkovej škody sumu 175 eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 497,88 eur, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Žilina.

Ďalej súd uviedol, že vo veci vytýčil pojednávanie na deň 24.11.2014, na ktoré sa právny zástupca navrhovateľa ani odporca nedostavili, hoci doručenie predvolania na pojednávanie mali obaja riadne vykázané, dňom 12.11.2014. Navrhovateľ e-mailovým podaním zo dňa 20.11.2014 podal návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. Z dôvodu, že doposiaľ nebolo ústavne konformným spôsobom vyriešené ustanovenie zákonného sudcu a pridelenie veci na prejednanie a rozhodnutie nestrannému súdu navrhol, aby súd zrušil nariadené pojednávanie až do konečného ústavne konformného rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu a v prejednávaní veci nepokračoval, nakoľko sú dané dôvody na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p.

Súd v predmetnej veci posudzoval opodstatnenosť možnosti vzniku pochybnosti o nezaujatosti zákonného sudcu a na základe oznámenia zákonného sudcu aj vyjadrení ostatných sudcov Okresného súdu Žilina, nadriadený Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 10NcC/153/2013-22 zo dňa 28.02. 2013 rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Žilina JUDr. Gabriela Dúbravková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 7C/243/2012. O tejto otázke teda nadriadený súd právoplatne rozhodol a teda súd dospel k názoru, že nie je daný dôvod na prerušenie konania podľa

§ 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. Zároveň dospel k názoru, že nie je daný dôvod na prerušenie konania ani podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., pretože pokiaľ aj ústavná sťažnosť bola zo strany navrhovateľa podaná, začatie konania pred ústavným súdom v tomto prípade nepredstavuje konanie, v ktorom sa riešia konkrétne vecné otázky, ktoré má na mysli uvedené ustanovenie. Na základe uvedených dôvodov súd návrh na prerušenie konania zamietol.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 20Er/1201/2006 mal súd preukázané, že dňa 21.04.2006 bola súdnym exekútorom doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, notárskej zápisnice č. N7058/2005, NZ68173/2005 zo dňa 26.01.2006 vydaného notárom JUDr. Ondrejom Ďuriačom. Súd dňa 28.06.2006 vydal poverenie. Následne navrhovateľ elektronickým podaním zo dňa 16.09.2010 požiadal exekučný súd o zmenu súdneho exekútora. Z exekučného spisu však nevyplýva, kedy toto podanie bolo exekučnému súdu doručené. Možno len vychádzať z toho, že toto podanie bolo exekučnému súdu doručené v období od 16.09.2010 (deň datovania návrhu na zmenu súdneho exekútora) do 27.09.2010 (deň, kedy bol návrh na zmenu súdneho exekútora podľa úradného záznamu v spise predložený referentovi). Súd uznesením č. k. 20Er/1201/2006-13 zo dňa 08.07.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.10.2011, návrhu navrhovateľa na zmenu súdneho exekútora vyhovel. Následne súd uznesením č. k. 20Er/1201/2006-40 zo dňa 22.10.2014 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil, s poukazom na ust. § 58 ods. 1 s odkazom na ust. § 57 ods. 1 písm. g/ zákona NR SR č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučného poriadku“) z dôvodu, že exekučný titul - notárku zápisnicu považoval za nulitný právny akt, ktorý nie je spôsobilým exekučným titulom.

Súd ďalej v odôvodnení uviedol, že navrhovateľ poukázal na nesprávny úradný postup a na vznik škody, ktorej náhradu si uplatnil, všetko pred účinnosťou novely zákona č. 514/2003 Z. z. vykonanej zákonom č. 412/2012 Z. z. Je neprípustné, aby sa nároky na náhradu škody, ku ktorým malo dôjsť v čase do 31.12.2012 posudzovali podľa právnej úpravy účinnej až následne 01.01.2013.

Súd ďalej konštatoval, že k rozhodnutiu o návrhu navrhovateľa na zmenu súdneho exekútora došlo po zákonom stanovenej lehote s omeškaním minimálne cca 10 mesiacov po doručení návrhu navrhovateľa zo dňa 16.09.2010 exekučnému súdu, a to rozhodnutím o zmene súdneho exekútora zo dňa 08.07.2011. Exekučný súd sa teda dopustil nesprávneho úradného postupu.

V ďalšej časti odôvodnenia okresný súd podrobne skúmal vznik zodpovednosti odporcu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a došiel k záveru, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal okrem existencie nesprávneho úradného postupu existenciu škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a príčinnú súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom.

Pokiaľ ide o navrhovateľom tvrdenú nemajetkovú ujmu, súd uviedol, že nedodržanie zákonných lehôt sa nepovažuje vždy a automaticky za porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (čl. 48 ods. 2 Ústavy SR). Poukázal, že podľa § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku vyplýva povinnosť pôvodného súdneho exekútora riadne vykonávať úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora. Navrhovateľ nijakým spôsobom nepreukázal svoje skutkové tvrdenia, že na jeho strane mohli vzniknúť dôvodné obavy o právny a faktický osud vymáhanej pohľadávky. Nešlo tak o významné prietahy v konaní, nemohli tak akýmkoľvek spôsobom vyvolať u navrhovateľa ním tvrdené následky.

O náhrade trov konania súd rozhodol na základe ust. § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O. s. p.. Odporca ako úspešný účastník si právo na náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu mu trovy nevyplývajú. Súd preto odporcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu. Vytýkal súdu, že v konaní došlo k vadám podľa ust. § 221 O. s. p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca, súd prvého stupňa neprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, rozhodnutie súdu vychádza z neprávneho právneho posúdenia veci. K dôvodom odvolania bližšie uviedol, že pokiaľ z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 O. s. p. poukázal na to, že požiadal súd o zrušenie pojednávania a uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Navrhovateľ uskutočnil podanie obsiahnuté v texte návrhu, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania

vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto (okrem dôvodov označených v návrhu), že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Súd sa podľa navrhovateľa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti, nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a viedol pojednávanie, na ktorom za neprítomnosti navrhovateľa meritórne rozhodol. Ďalej tvrdil, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Podľa neho súd úplne ignoroval všetky tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode, hodlal v konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Opieral sa o tvrdenia, že aj sám súd zistil, že o návrhu neblo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase a pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiadne objektívne udržateľné ospravedlňujúce dôvody. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil vec tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

Preskúmaním veci podľa odvolacieho súdu okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, pričom so záverom z neho vyplývajúcim, tak skutkovým ako aj právnym, sa v plnom rozsahu stotožnil. Inak povedané, prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vec správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 157 ods. 2 O. s. p. V odôvodnení preskúmaného rozsudku sa riadne zaoberal so všetkými otázkami, ktoré boli pre jeho rozhodnutie z hľadiska právneho posúdenia veci podstatné.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

V odvolaní navrhovateľ namietal, že uskutočnil podania (obsiahnuté v texte návrhu), ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť.

Odvolací súd v prvom rade poukazuje na vyjadrenie navrhovateľa, ktorý na výzvu súdu uviedol, že námietku zaujatosti podľa § 15a ods. 1 O. s. p. okresnému súdu nepodal (č. l. 12 spisu). Okrem toho z obsahu spisu okresného súdu tiež vyplýva, že Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 28.02.2013, č. k. 10NcC/153/2013-22 rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Žilina JUDr. Gabriela Dúbravková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 7C/243/2012. Vo veci tak konala sudkyňa, u ktorej neboli zistené subjektívne ani objektívne hľadiská na naplnenie predpokladov v zmysle ust. § 14 ods. 1 O. s. p.

Nad rámec uvedeného odvolací súd dopĺňa, že ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (§ 14 a nasl. O. s. p.) predstavujú výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy SR). Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelennej veci len celkom výnimočne a len zo skutočne závažných dôvodov, ktoré sudcovi zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, objektívne, nezaujato a spravodlivo. Samotný subjektívny názor účastníka konania, že v osobe určitého sudcu sú dané okolnosti vylučujúce ho z prejednávania a rozhodovania veci, nezakladá ešte bez ďalšieho dôvod pre legitímne obavy z jeho nestranného a nezaujatého rozhodovania. Dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá ani skutočnosť, že

sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (viď napr. uznesenie NS SR z 31. 05. 2010 sp. zn. 3Nc/14/2010). Pre účely preskúmanej veci odvolací súd konštatuje, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne (podľa tvrdenia navrhovateľa) svojim nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Aplikáčna prax Najvyššieho súdu SR pri zohľadnení tak subjektívneho, ako aj objektívneho hľadiska (teória zdania) sa v prevažujúcej miere prikláňa k záveru o povinnosti, ako aj požiadavke na sudcu v každej veci zachovať vecný profesionálny prístup, nadhľad, potrebnú dávku odstupu. Preto samotná skutočnosť, že predmetom konania je nesprávny úradný postup, na ktorom sudca vykonával svoju funkciu, pričom tento nebol zákonným sudcom v exekučnej veci, v ktorej malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, nezakladá pomer k veci.

Navrhovateľ v súvislosti s postupom okresného súdu v odvolaní namietal: - nedoručenie vyjadrenia odporcu k návrhu, - nemožnosť oboznámiť sa s obsahom dôkazov a tvrdení, - nemožnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení, - prejednanie veci v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu.

Z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že nariadil na deň 24.11.2014 pojednávanie. Predvolanie doručil splnomocnenému zástupcovi navrhovateľa dňa 12.11.2014 a odporcovi dňa 12.11.2014. Dňa 20.11.2014 bol elektronicky doručený súdu zo strany splnomocneného zástupcu navrhovateľa návrh na zrušenie pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, nakoľko podal sťažnosť na ÚS SR, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení jeho práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejednávaním veci. Vzhľadom na to navrhol konanie prerušiť do právoplatného rozhodnutia ÚS SR. O návrhu navrhovateľa na prerušenie konania okresný súd rozhodol v rámci vyhláseného rozsudku na pojednávaní dňa 24.11.2014, keď tento zamietol.

Pokiaľ ide o vyjadrenie odporcu k návrhu na začatie konania, toto bolo doručené okresnému súdu dňa 21.05.2014 a PZ navrhovateľa dňa 07.07.2014. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že okresný súd založil svoje rozhodnutie na skutočnostiach, ktoré zistil z obsahu spisu sp. zn. 20Er/1201/2006, a ktoré boli rozhodujúce pre právne posúdenie prejednáanej veci. To znamená, že i keby nedoručenie vyjadrenia odporcu k návrhu bolo vadou konania v zmysle ust. § 114 ods. 2 O. s. p., nejde o vadu, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O. s. p.).

Ohľadom námietky navrhovateľa, že vec bola prejednaná v neprítomnosti jeho a jeho právneho zástupcu, odvolací súd uvádza, že navrhovateľ a jeho splnomocnený zástupca, ktorí boli na pojednávanie včas predvolaní, viac ako 5 dní pred termínom pojednávania (§ 115 ods. 2 O. s. p.) sa tohto nezúčastnili z vlastného rozhodnutia. Dôvody uvedené navrhovateľom (objektívne porušenie zásady nestrannosti súdu a sudcu v dôsledku čoho trval na osobnej účasti splnomocneného zástupcu na pojednávaní, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde) nebolo možné považovať za dôležité dôvody pre odročenie pojednávania v zmysle ust. 101 ods. 2 O. s. p. Tým si sami zmariť možnosť realizovať na pojednávaní svoje procesné oprávnenia, a to najmä možnosť navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a tvrdeniam protistrany, právo na poučenia v zmysle ust. § 118 ods. 2 O. s. p. ako aj v zmysle ust. § 120 ods. 4 O. s. p., ktoré realizujú spravidla na pojednávaní (vo vzťahu k prítomným účastníkom). Podľa odvolacieho súdu okresný súd na pojednávaní vykonal dokazovanie navrhnuté samotným navrhovateľom (č. 1. 2 spisu) oboznámením sa listín z obsahu spisu sp. zn. 7C/243/2012 a z pripojeného exekučného spisu sp. zn. 20Er/1201/2006, ktoré preto slúžili ako dôkaz v danom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti neexistoval podľa odvolacieho súdu dôvod pre vylúčenie zákonnej sudkyne JUDr. Gabriely Dúbravkovej z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci a preto nerozhodoval vec vylúčený sudca. Okresný súd v danom prípade vykonal tiež dokazovanie náležitým spôsobom a v potrebnom rozsahu, spôsobom plne zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania umožnil účastníkom realizáciu ich procesných práv a preto postupom okresného súdu nedošlo k odňatiu práva navrhovateľa konať pred súdom.

Ďalej navrhovateľ tvrdil, že nesprávny úradný postup bol v konaní jednoznačne preukázaný, súd nerozhodol o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, bol bezdôvodne nečinný, spôsobil tak zbytočné prietahy v konaní. Okrem toho nesprávny úradný postup exekučného súdu spočíval v niekoľkých skutočnostiach, nielen v jednej z nich a súd sa mal vysporiadať so všetkými jeho vytýkanými zložkami.

Odvolací súd poukazuje na to, že podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku zákonom stanovená lehota na rozhodnutie o zmene súdneho exekútora síce nebola dodržaná, ale tvrdenia navrhovateľa o tom, že exekučný súd postupoval nesústredene a so zbytočnými prietahmi v konaní neboli preukázané.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne uviedol, na základe akých okolností došlo k nesprávnemu úradnému postupu a zároveň i konštatoval, že k nesprávnemu úradnému postupu skutočne došlo. Okresný súd však správne žalobný návrh navrhovateľa zamietol z dôvodu nepreukázania existencie škody a nemajetkovej ujmy. Nakoľko odvolací súd sa s týmito závermi okresného súdu v celom rozsahu stotožnil a zároveň v podrobnostiach na ne odkazuje, rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. V odvolacom konaní bol úspešný odporca, ktorý si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 151 ods. 1 O. s. p. neuplatnil, resp. mu ani žiadne trovy nevznikli. Odvolací súd preto rozhodol, že odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.